

-
3. Ariel by Sylvia Plath. HarperParennial.
 4. The Colossus and other poems by Sylvia Plath. Vintage International. New York.
 5. Critical Essays on Sylvia Plath by Linda W. Wagner. G.K.Hall & Company. Boston.
 6. Sylvia Plath's Narrative Strategies by Margarer Dickle. The Iowa Review.(JSTOR)

Nana Gagua

PhD Student, American Studies

Ivane Javakhishvili Tbilisi State University

Sylvia Plath Life As Poetry, her Poetry Collection "The Colossus"

Summary

Sylvia Plath was one of the most outstanding poets of the 21st century. Even before her suicide , at the age of 30, she had many admirers and followers among cultural societies. In the following years her works attracted many readers, who saw in her poems a poet's attempts to talk about depression, strong emotions and death. In a "New York Times" book review Joyce Carol Oats described Plath "...as one of the most famous and controversial writers after the world war, who wrote in English". Plath's deeply autographical poems describe her rational sadness, complicated marriage with British poet Ted Hughes, her unsolved conflict with parents, herself and her views of conservative society.

Sylvia Plath's life and poetry are quite similar. She wrote as she lived. In her poetry her whole life could be read. In this paper both her life and her poetry book "Colossus" will be discussed. With her poems she gives us many characters and a variety of topics, like: motherhood, death, love of nature, animals. In her poems she describes all the fears she used to have from childhood to adulthood.

ვალერიან დოლოძე

*დოქტორი, ასისტენტ პროფესორი
ივანე ჯავახიშვილის სახელობის
თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი*

*საქართველო და საბჭოთა კავშირის პოლიტიკა კორლის ლამონტის მემარცხენეულ
დისკურსში*

საკმარისია გავეცნოთ პროფესორ კორლის ლამონტის ბიოგარფიას, რომ გაგვიჩნდეს კითხვა თუ რატომ გახდა ამერიკელი მილიარდერის შთამომავლი, ჰუმანისტი და დემოკრატი, ჰუმანიზმის მკვლევარი, სამოქალაქო უფლებებისათვის მებრძოლი, სხვაგვარად აზროვნების დამცველი საბჭოთა კავშირის ეროვნული პოლიტიკის აპოლოგეტი, როცა მისთვის კარგად იყო ცნობილი თუ როგორ იზღუდებოდა სხვაგვარად აზროვნება საბჭოთა კავშირში.

კორლის ლამონტი (1902-1995) იყო მორგანის პარტნიორისა და J.P. Morgan@Company-ის მმართველის თომას უილიამ ლამონტის შვილი და მემკვიდრე, რომელმაც განათლება მიიღო პრესტიჟულ უმაღლეს სასწავლებლებში. მაგრამ მან უარი თქვა უზრუნველ ცხოვრებაზე და საკუთარი თავი მიუძღვნა ბრძოლას თავისუფლებისა და სამართლიანობის, ამერიკული იდეალებისა და ღირებულებების პრაქტიკაში დამკვიდრებისათვის. ჯერ კიდევ მეოცე საუკუნის 20-იან წლებში ჰარვარდში სწავლის დროს მან აქტიურად შეუტია უნივერსიტეტში არსებულ კლუბებს, რომლებსაც ის სნობისტურ დაწესებულებებად მიჩნევდა. დიდი დეპრესიის მიზეზების შესწავლამ კიდევ უფრო მარცხნივ გადახარა მისი პოლიტიკური სიმპატიები. ის წერს წიგნს საბჭოთა კავშირზე და ხდება ამერიკა-საბჭოთა კავშირის მეგობრობის ეროვნული საბჭოს ხელმძღვანელი. ლამონტი მოგზაურობს საბჭოთა კავშირში, რომელსაც მასზე დიდი შთაბეჭდილება მოუხდენია, რაც სამშობლოში დაბრუნების შემდეგ ასე გამოხატა: “საბჭოთა კავშირში ხალხს უკეთ აცვია, საკვები უკეთესი და მდიდარია. ყველა კმაყოფილი, ბედნიერი და სიცოცხლით სავსეა“. რა თქმა უნდა აქ გასათვალისწინებელია ისიც, რომ საბჭოთა კავშირის შესაბამისი ორგანოები შეიძლება სპეციალურად

ზრუნავდნენ იმაზე, რომ მას მხოლოდ კარგი მხარე დაენახა, მაგრამ ალბათ ამას არ ჰქონია გადამწყვეტი მნიშვნელობა. სხვებსაც უმოგზაურიათ სსრკ-ში, მაგრამ ასეთი აღრფთოვანებულები არ დარჩენილან ნანახით. მაგალითად, მეოცე საუკუნის 60-იან წლებში სსრკ-ში იმყოფებოდა მილტონ ფრიდმანიც, რომელმაც სულ სხვა თვალთ დაინახა ეს ქვეყანა. ვფიქრობთ, რომ 30-იანი წლების კრიზისში მყოფ ამერიკასთან შედარებით, სადაც მცირდებოდა წარმოება, იზრდებოდა უმუშევრობა და იყო შიმშილი, საბჭოთა კავშირი, სადაც ამ დროს შენდებოდა ახალი ფაბრიკა-ქარხნები, მოისპო უმუშევრობა და ა. შ. ნამდვილად წარმოშობდა კონტრასტს მაშინდელი აშშ-ს ფონზე, რაც გადაიქცა წყაროდ ლამონტის შთაბეჭდილებების ფორმირებისათვის. გარდა ამისა, რასობრივი და ეროვნულ უთანასწორობის ფონზე, რომელიც მაშინდელი აშშ-სა და კოლონიებად დაყოფილი მსოფლიოს მწვავე პრობლემას წარმოადგენდა, საბჭოთა კავშირი ლამონტისათვის გამოჩნდა როგორც წარმატებული ეროვნული პოლიტიკის პარადიგმული შემთხვევა, რომელმაც შეძლო დაეძლია ეროვნული და რასობრივი ცრურწმენები, რაც მას მაშინდელი მსოფლიოს მთავარ პრობლემად მიაჩნდა. თავისი წიგნში *The People of Soviet Union* ის წერს: “არაფერია უფრო უსამართლო, უფრო სასტიკი, უფრო არაცივილიზებული, ვიდრე ადამიანების ან ჯგუფების დისკრიმინაცია მათი კანის ფერის, სახის ნაკვთების, ან ეთნიკური წარმოშობის გამო... მე მჯერა, რომ იმის შესწავლას თუ როგორ ცხოვრობენ და შრომობენ სხვადასხვა ხალხები საბჭოთა კავშირში შეუძლია შუქი მოჰფინოს უმცირესობის პრობლემებს ამერიკის შეერთებულ შტატებსა და სხვა ქვეყნებში.“

საბჭოთა კავშირი მას მიაჩნია ერთა თანამეგობრობად, მეორე ამერიკის შეერთებულ შტატებად, სადაც რუსეთი მხოლოდ ერთ-ერთი შემადგენელი რესპუბლიკაა ფედერაციისა. ამიტომ მისი აზრით, არ არის სწორი, როცა საბჭოთა კავშირს უწოდებენ რუსეთს. საბჭოთა კავშირს ის ეთნიკურ დემოკრატიად მიიჩნევს და ერთა ლიგას უწოდებს, ხოლო ამერიკულისაგან საბჭოთა ფედერალიზმის გამნამსხვავებელ ნიშნად კი ეროვნული რესპუბლიკების საკავშირო ფედერაციიდან გამოყოფის უფლებას თვლის. განსაკუთრებულ მნიშვნელობას ანიჭებს იმას, რომ საბჭოთა კავშირში თითოეულ ერს ჰქონდა გამოყოფილი ტერიტორია და ტარდებოდა პოლიტიკა, რომელიც ეროვნული

კულტურისა და თვითშეგნების განვითარებას უწყობდა ხელს, რის გამოც საბჭოთა კავშირი, აშშ-გან განსხვავებით, არ წარმოადგენდა “სადნობ ქვაბს”.

1932 წლის აგვისტოში კორლის ლამონტი თავის მეუღლესთან ერთად ჯაოჯიკაოდან (ახალანდელი ორჯონიკიძე) ავტომობილით გამოემგზავრა საქართველოში. ღრმა და ნისლიანმა ხეობებს, საქართველოს სამხედრო გზის პეიზაჟებს, ცად აზიდულ დაკბილულ მთის მწვერვალებს, თოვლით დაფარულ ყაზბეგს, ციხე-სიმაგრეების ნანგრევებს წარუშლელი შთაბეჭდილება მოუხდინიათ მასზე. როგორც ის აღნიშნავს, ეს საავტომობილო მოგზაურობა ყოფილა ერთ-ერთი ყველაზე უფრო ლამაზი და შთამბეჭდავი, რომელშიც კი მას ოდესმე მიუღია მონაწილეობა. ქართულმა სიმღერამ და ცეკვამ, ქართულმა სუფრამ, რომლის მოწმეც გამხდარა ერთ-ერთ სასაუბრეში, მას პირველი შთაბეჭდილება შეუქმნა, როგორც თავად ამბობს, დაუდგრომელი, მხიარული, სიცოცხლისმოყვარე ქართველი ხალხის სულისა. ლამონტს განსაკუთრებულად მოსწონებია მწვადი, რომელიც მსოფლიო ხალხების კულინარიაში ქართველების მიერ შეტანილ წვლილად მიუჩნევია. ის თბილისს წარმოგვიდგენს როგორც კოსმოპოლიტურ ქალაქს, ჰეტეროგენული მოსახლეობით და ხალხმრავალი ქუჩებით. ლამონტის მოწმობით, მტკვრის გასწვრივ მდებარე ძველი, თავისებურად მიმზიდველი სახლები და ვიწრო დაკლაკნილი გზები წარმოშობდნენ კონტრასტს მოასფალტებული ბულვარებისა და უფრო თანამედროვე რაიონებში არებული ახალი შენობების ფონზე. ტფილისის თბილისად გადარქმევას განიხილავს, როგორც საბჭოთა ეროვნული პოლიტიკის ერთ-ერთ მაგალითს, რომელიც ეროვნული უმცირესობების ტრადიციების გამოცოცხლებაზე იყო ორიენტირებული. ის ქართველებს წარმოგვიდგენს როგორც უძველესი კულტურის ერს, რომლებმაც ანგლო-საქსებზე სამი საუკუნით ადრე მიიღო ქრისტიანობა. ლამონტის მოწმობით საქართველო ცნობილი იყო სუბტროპიკული სოფლის მეურნეობით, გემრიელი ღვინოებით, წყლის ენერგიაზე დაფუძნებული ელექტრიფიკაციის ფართო პროგრამით. გამოყოფს მარგანეცის წარმოებას ჭიათურაში, რომელსაც ერთ დროს აშშ-ს მაშინდელი ელჩი სსრკ-ში ჰარიმენის სინდიკატი ამუშავებდა საბჭოთა მთავრობიდან მიღებული კონცესიის საფუძველზე. საბჭოთა კავშირში წარმოებული მარგანეცის ნახევარი მოდიოდა

საქართველოზე, რომლის საკმაოდ დიდი რაოდენობა მეორე მსოფლიო ომამდე აშშ-ში გადიოდა.

ლამონტი აფხაზებსა და აჭარლებს მოიხსენიებს როგორც უმცირესობებს, რომლებსაც აქვთ საკუთარი ავტონომიური რესპუბლიკები საქართველოს საზღვრებში. ბათუმი მას არ მოსწონებია, მაგრამ აღტაცებული დარჩენილა მისი “ბრწყინალე“ შემოგარენით. მოგვითხრობს აჭარაში გავრცელებული სისხლის აღების წესის შესახებ.

აფხაზეთს ლამონტი ახასიათებს, როგორც შესანიშნავი თამბაქოსა და მაღალი ხარისხის ხე-ტყის მასალის მქონე რეგიონს. მისი მოწმობით, აფხაზეთიდან გატანილი წაბლის მასალა, რომელიც გამოირჩეოდა განსაკუთრებული სიმტკიცით, რეიმსის ტაძრის კოჭებისათვის გამოუყენებიათ. მას აფხაზეთის თბილი და სასიამოვნო ჰავა ფლორიდისა და კალიფორნიის ჰავას აგონებს. მისი განსაკუთრებული ყურადღება დაუმსახურებია აფხაზთა დღეგრძელობას, რომლის ილუსტრირებისათვისაც მოჰყავს 140 წლის ნიკოლოზ შაფკოვსკი და 139 წლის შატ ჩუკბარი. აფხაზეთში მან აღმოაჩინა რამდენიმე ასეული შავკანიანი, რომლებსაც ჰქონიათ საკუთარი სოფელი. ლამონტის მოწმობით ისინი აფრიკული წარმოშობისა ყოფილან, რომლებიც ადგილობრივ თურქ მემამულეებს შეუძენიათ ერთ საუკუნეზე უფრო მეტი ხნის წინათ. მისი სიტყვებით, საბჭოთა კავშირის სხვადასხვა კუთხეშიც უცხოვრიათ აშშ-დან და სხვა ქვეყნებიდან გამოსულ შავკანიანებს, რომელთაგანაც ზოგიერთი ბამბის წარმოების მაღალკვალიფიცირებული სპეციალისტი ყოფილა.

სვანეთში ლამონტი მოუხიბლავს სვანურ კომკებს, რომელიც მას აგონებს ჩრდილოეთ იტალიისა და განსაკუთრებით კი ბოლონიის ძველ მისი მოწმობით, საბჭოთა ხელისუფლების დამყარება სვანეთში ბევრ პრობლემას წაწყდომია, მაგრამ საბოლოოდ მოხერხებულა სვანებსა და ხელისუფლებას შორის შეთანხმების მიღწევა, რომლის ძალითაც სვანეთში შესვლის უფლება მიეცათ ოთხ მასწავლებელს, ორ ექიმს, ორ კვალიფიცირებულ ექთანს და მთავრობის ერთ მრჩეველს.

ხევსურებს ლამონტი მიიჩნევს ჯვაროსნების შთამომავლებად, რომლებსაც, მისი მოწმობით, არც თუ ისე დიდი ხნის წინათ უტარებიათ მუზრადები, ჯაჭვის პერანგები და ფრანკული ჯვრები. მიუხედავად იმისა, რომ ხევსურები თავს ქრისტიანებად

მიიჩნევდნენ, ლამონტი მათ რელიგიას ახასიათებს, როგორც ქრისტიანობის, იუდაიზმის, მუსლიმანობისა და წარმართობის უნიკალურ ნაზავს.

სსრკ დადებითი და უარყოფითი მხარეების უნიკალურ სინთეზს წამოადგენდა. ამიტომ მისი მომხრეები და მოწინააღმდეგეები ყოველთვის ცდილობენ დაინახონ ის, რაც მათ სჭირდებათ. გამონაკლისი არც ლამონტია, რომელიც სსრკ-ში ხედავს იმ პრობლემის წარმატებული გადაჭრის მაგალითს, რომელიც აქტუალური იყო მაშინდელი კოლონიური იმპერიებად დაყოფილ მსოფლიოსა და აშშ-ში რასობრივი და ეროვნული უთანასწორობის პრობლემა. თუმცა ის უკრიტიკოდ იმეორებს სსრკ-ს ხელმძღვანელობის რიტორიკას ეროვნული პოლიტიკის შესახებ და არაფერს ამბობს იმ პრობლემებისა და მეთოდების შესახებ, რომელსაც საბჭოთა მთავრობა მიმართავდა მათ გადასაჭრელად.

გამოყენებული ლიტერატურა

1. Lamont, C. The Peoples of the Soviet Union. Harcourt, Brace and Company, New York.
Downloaded: 2.
[https://archive.org/details/PeoplesOfTheSovietUnionLamont/page/n3/mode/2up\[2020 12.04\]](https://archive.org/details/PeoplesOfTheSovietUnionLamont/page/n3/mode/2up[2020 12.04])
2. The Life of Corliss Lamont. Downloaded: <https://www.corliss-lamont.org/#life> [2020. 18.04]
3. დოლიძე, ვ.(2019)ეკონომიკა და საჯარო პოლიტიკა. ლოგოსი, თბილისი
- 4.

PhD, Assistant Professor

Ivane Javakhishvili Tbilisi State University

Georgia and the National policy of the Soviet Union in the Leftist Discourse of Corliss Lamont

Summary

The author tries to answer the question why the fighter for human rights and defender of Bill of rights professor Corliss Lamont became apologist of the USSR and the soviet national policy? In author's view Lamont saw in the national policy of the USSR the paradigmatic case of solution of problems of racial and national inequalities, which were the acute problems for the USA and the world which was divided into metropolis and colonies. Georgia was one of the cases on which he observed the achievements of Soviet national policy. He is admired for it's nature and people, dances, sings and national character of Georgians. In his view Georgians had ancient culture and adopted Christianity three centuries before the Anglo Saxon. He admires the Svan towers which in his opinion resemble the architecture of Northern Italy, considers Khevsurs as descendants of the crusaders. In Abkhazia he found self-governing village inhabited by blacks. Lamont talks about the production of manganese in Chiatura. At one time Averell Harriman, then American ambassador to Moscow headed a syndicate that operated these manganese deposits on concession basis. Lamont repeated views of soviet leadership about soviet national polity and didn't speak of problems of this policy and the means soviet government used to resolve them.